

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Eneste Behandling af Forslag til Lov om Adgang til Betalingshenstand.

(Lovforslaget som vedtaget af Folketinget findes i Tillæg C. Sp. 59; Udvalgets Erklæring i Tillæg B. Sp. 19).

Udenfor Erklæringen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Anden Viceformand (J. Pedersen): Jeg forudsætter som givet, at Tinget giver sit Samtykke til, at Sagen maa foretages i dette Møde (Ophold). Det er altsaa givet.

Sagen sattes til Forhandling.

Ordføreren (Falbe Hansen): Jeg anbefaler, at Lovforslaget føres tilbage til den Skikkelse, hvori det vedtoges af Landstinget ved tredje Behandling.

Sonne: Ogsaa jeg hører til dem, der nærer den Opfattelse, at vort hjemlige Erhvervsliv i al Almindelighed er bedst tjent med, at de Moratorieforanstaltninger, der træffes som Følge af den foreliggende ekstraordinære Situation, gives den snævrere mulige Afgrænsning. Nu kan jeg meget vel indrømme, at Lovforslaget, som det er vedtaget af Folketinget, ikke er særlig vidtrækkende, og jeg kan ogsaa give min Partifælle, det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (Hey), Medhold, naar han ved Sagens anden Behandling skarpt betone, at Talen for Inlandets Vedkommende ikke er om egentlige Moratorieforanstaltninger, men kun om Adgang til Betalingshenstand. Men ud fra mit først nævnte Grundsyn paa denne Sag maatte jeg dog foretrække den stærkere Afgrænsning, som blev givet Lovforslaget ved det af Landstingsudvalgets Flertal stillede Ændringsforslag, for hvilket jeg altsaa stemte ved anden Behandling. Ved tredje Behandling erklærede imidlertid den højtærede Justitsminister og Konseilspræsident ikke at kunne modtage Lovforslaget i den saaledes ændrede Skikkelse, og endvidere er Lovforslaget nu blevet tilbagesendt fra Folketinget i samme Skikkelse som den, hvori det der oprindeligt blev vedtaget. Jeg anser vedblivende Lovforslagets her i Tinget vedtagne Affattelse for den bedste. Et velkendt Ord siger imidlertid, at det bedste kan være det godes værste Fjende,

ogsaa saaledes at forstaa, at man under Forfølgelsen af det Maal, man anser for det bedste, kan komme til at vederlægge det attraaede Gode med uforholdsmæssige og ikke ønskede Sidevirkninger. Jeg ønsker saa her at betone, at jeg ikke lægger nogen afgørende, ikke lægger nogen særlig, overvættets Vægt paa, om det Lovforslag, vi her beskæftiger os med, bliver vedtaget i den ene eller den anden af de her foreliggende Skikkelser. Jeg fæster mig imidlertid ved, at den højtærede Konseilspræsident har erklæret ikke at kunne modtage Lovforslaget, saaledes som det blev vedtaget her i Tinget. En saadan Erklæring vilde under ordinære Omstændigheder ikke paavirke min Stemmeafgivning, men, mine Herrer, det er ikke under ordinære Omstændigheder, indeværende Maanedes Lovgivningsarbejde foregaar. Det foregaar under Omstændigheder, der paa lægger det enkelte Medlem af Rigsdagen vidtstrakt Hensyntagen til den foreliggende ekstraordinære Situation og dermed ekstraordinær Hensyntagen til det Ministerium, der bærer Ansvaret for de Lovgivningsforanstaltninger, der er at træffe. Under disse Omstændigheder falder det mig naturligt at vise den Resignation at stemme for Lovforslaget, saaledes som det er oversendt fra Folketinget, og jeg tillader mig at opfordre ærede Medlemmer til at følge mit Eksempel i saa Henseende.

Justitsministeren (Zahle): Den Form, hvori dette Lovforslag sidst blev vedtaget af dette høje Ting, anser jeg for uanvendelig, og den sidste Vedtagelse i det høje Folketing har vist, at Forslaget i den Form er uigennemførligt. Jeg maa derfor lægge Ansvaret for den Forsinkelse, som vil blive Følgen af Landstingets eventuelle Fastholden deraf, paa det knebne Flertal i dette høje Ting, som fastholder denne Affattelse.

Kragh: Endskønt man ved Iagttagelse ude i Næringslivet i det hele taget ikke faar Indtryk af, at den Forholdsregel, vi er i Færd med at skride til ved dette Lovforslag om Adgang til Betalingshenstand, er tvingendt nødvendig, forekommer det mig dog, at man som Lægmand paa dette Omraade maa bøje sig for den Betragtning, som gøres gældende, at en saadan Adgang til Betalingshenstand nødvendigvis gøres ved de i Udlandet allerede foreliggende Moratorier. Men naar det er Tilfældet, er det jo givet, at man, som ogsaa foreslaaet i Lovforslaget, maa skride